

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621203011
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6621203011.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti A. W. B., nar. XX. XX. XXXX a L. B., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, deti rodičov-matky A. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom W., W. XX/XXX, právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Morháčovou, advokátkou, so sídlom Lučenec, Haličská cesta 3200, a otca D. B., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P. W., S. XXX/XX, právne zastúpeného Kováč | Krpčiarová & partners - advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Lučenec, M. Bela 2, IČO: 47 253 975, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/43/2021-51 zo dňa 20. 07. 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu v I. výroku m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o zverenie maloletých detí A. W. B. a L. B. do dočasnej starostlivosti matky z a m i e t a.

II. Uznesenie okresného súdu v II., III., IV a V. výroku z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“), odvolaním napadnutým uznesením neodkladným opatrením zveril maloleté deti W. L. B. a Y. Kortiša do dočasnej starostlivosti matkyXX:XX XX:XXich bude zastupovať a spravovať ich majetok (I. výrok). Otcovi maloletých detí dočasne upravil styk s maloletými deťmi tak, že je oprávnený sa s nimi stretávať každý siedmy týždeň v kalendárnom roku od nedele od 17:00 hod. do nedele nasledujúceho týždňa do 17:00 hod., pričom prvý styk sa bude realizovať od 05. 09. 2021 (II. výrok). Otcovi ďalej uložil povinnosť umožniť matke maloletých detí v priebehu realizovania styku otca s maloletými deťmi denný telefonický kontakt matky s maloletými deťmi a v pondelok a štvrtok osobný kontakt od 17:00 hod do 18:00 hod., pričom otec je oprávnený sa s maloletými deťmi stykať po dohode s matkou maloletých detí aj v iné dni ako súdom určené (III. výrok). Ďalej okresný súd rozhodol, že v deň a hodinu realizácie styku si otec maloleté deti prevezme pred bytovým domom matky a v uvedený deň a hodinu maloleté deti vráti matke pred jej bytovým domom s tým, že matka je povinná maloleté deti na styk riadne a včas pripraviť (IV. výrok). Trvanie neodkladného opatrenia obmedzil do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12P/43/2021 (V. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom zo dňa 14. 07. 2021 domáhala zverenia maloletých detí do svojej starostlivosti, uloženia otcovi prispievať na ich výživu a ďalej úpravy styku otca s maloletými s tým, že zároveň s návrhom na úpravu rodičovských práv a povinností podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý odôvodnila tým, že s otcom maloletých detí žili vo vzťahu ako druh a družka, pričom otec ju zo spoločného domova vyhodil a od 01. 06. 2021 žije s

maloletými deťmi v prenajatom byte na L.. Matka poukázala v návrhu na zamestnanie otca ako vodiča kamiónu počas 6 týždňov s tým, že následne sa 2 týždne zdržiava na území SR, pričom otec má záujem sa s deťmi stretávať, nedokáže sa však o ne postarať, pretože nikdy s nimi nebol osamote a nakoľko do skončenia konania vo veci samej ubehne niekoľko mesiacov, domáhala sa nariadenia neodkladného opatrenia, pretože sa obávala, že jej počas daného obdobia bude umožňovaný styk s maloletými deťmi iba v minimálnom rozsahu, a tiež z dôvodu nevhodného a neakceptovateľného správania sa otca voči nej.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ust. § 2 ods. 1, § 366, § 367 ods. 1, 2, 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, pretože dňom 01. 06. 2021 matka s maloletými deťmi opustila spoločnú domácnosť, otec kolízneho opatrovníkovi uviedol, že má záujem o striedavú osobnú starostlivosť v dvojtýždňových intervaloch, pričom deti sa nachádzajú v starostlivosti matky ako aj otca, ktorí obaja majú vytvorené vhodné podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloleté deti. Otec maloletých detí pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy v dvojtýždňových intervaloch, a preto je daná naliehavosť ako aj potreba neodkladnej úpravy práv účastníkov a za daného stavu je aj v záujme maloletých detí, aby boli upravené vzťahy rodičov k maloletým a je žiaduce určiť, ktorý z rodičov je priamo zodpovedný za maloleté deti a uspokojovanie ich potrieb, keďže medzi rodičmi absenteje patričná komunikácia. Rovnako je v záujme maloletých detí, aby nemuseli byť vystavené zbytočným stresovým situáciám, z ktorých dôvodov maloleté deti dočasne zveril do starostlivosti i matky. V záujme zabezpečenia udržiavania vzťahu maloletých detí s otcom a nájdenia spravodlivej rovnováhy, dočasne upravil styk otca podľa návrhu matky, ktorý zabezpečí udržiavanie ich vzťahu a pocit spolupatričnosti.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil ako nedôvodné.

5. V odvolacích dôvodoch namietal nesprávnosť výroku o zverení maloletých detí, ako aj o úprave styku, ktoré výroky považoval za nesprávne a nedostatočne odôvodnené, v dôsledku čoho sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo zakladá inú vadu, majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rovnako namietal nesprávnosť právneho posúdenia veci, pričom prvoinštančný súd rozhodol presne podľa návrhu matky a i keď citoval zistenia kolízneho opatrovníka, vôbec na ne nereflektoval. V rozhodnutí prvoinštančného súdu absenteje potreba naliehavej a nevyhnutnej dočasnej úpravy pomerov. Rovnako namietal výrok o úprave styku, pričom jeho prvý styk obmedzil od 05. 09. 2021, ktorému výroku nerozumel, pretože aj keď pracuje v zahraničí, v súčasnosti v dvojtýždňových turnusoch a doma sa zdržuje od 01. 08. do 15. 08. 2021, ďalej od 29. 08. do 11. 09. 2021 a potom vždy v dvojtýždňových turnusoch tak, ako konštatoval aj kolízny opatrovník, no napriek tomu mu prvoinštančný súd upravil styk s maloletými deťmi každý siedmy týždeň v roku, počnúc dňom 05. 09. 2021, čo znamená absolútne a bezdôvodné zamedzenie jeho styku s deťmi, čím došlo k hrubému porušeniu jeho rodičovských práv. Namietal nepreskúmateľnosť výrokov prvoinštančného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ktoré sú všeobecné. Všeobecné konštatovanie prvoinštančného súdu je v rozpore so zistením kolízneho opatrovníka, z ktorého dôvodu je odôvodnenie rozhodnutia nedostatočné. Poukázal na správu kolízneho opatrovníka, podľa ktorej je starostlivosť z jeho strany o maloleté deti dostatočná, pričom deti majú u oboch rodičov dobré podmienky na výchovu aj starostlivosť.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozhodnúť v súlade so zistenými skutočnosťami vyplývajúcimi z jeho správy. Poukázal na vyjadrenie matky, podľa ktorej sa s otcom dohodli na vzájomnom stretávaní sa s maloletými deťmi podľa ich vôle, pričom podľa vyjadrenia matky bola medzi nimi ústna dohoda, že maloleté deti budú u otca týždeň. Ďalej matka navrhla upraviť styk otca na jeden týždeň v priebehu dvojtýždňového intervalu, keď bude na Slovensku, pričom v súčasnosti je medzi rodičmi komunikácia obmedzená a problematická. Obidvaja rodičia majú kapacitu zabezpečovať maloletým deťom základné životné potreby, avšak ich schopnosť spolupracovať a rozhodovať v záujme maloletých detí je značne ovplyvnená negatívnymi emóciami z ich rozchodu. Úprava styku s maloletými deťmi by mala zohľadňovať ich potreby a rešpektovať právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov za účelom udržiavania pravidelného a rovnocenného osobného kontaktu s obidvoimi rodičmi.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka poukázal na to, že k žiadnemu vyhodneniu matky tak, ako uvádzala nedošlo, pričom potom, ako našiel poloodhalené fotografie zasielané matkou rôznym mužom, jej oznámil, že s ňou nechce žiť. V čase, keď bol na dvojtýždňovom pracovnom turnuse v zahraničí sa matka zo spoločnej domácnosti odsťahovala.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka navrhla rozhodnutie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť. Považovala ho za vecne správne. Uviedla, že v čase

podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec pracoval ako vodič kamiónu počas šiestich týždňov a následne sa 2 týždne zdržiaval na území SR, avšak v súčasnosti pracuje v dvojtyždňových turnusoch a následne sa 2 týždne zdržiava na území SR, preto je ochotná styk otcovi s maloletými deťmi umožniť v prvý týždeň v priebehu dvojtyždňového intervalu od nedele od 17.00 hod. do nedele nasledujúceho týždňa do 17.00 hod., t. j. každý tretí týždeň, počnúc dňom 29. 08. 2021. Zároveň žiadala, aby jej otec umožnil v priebehu realizácie styku denný telefonický kontakt s maloletými deťmi a počas pondelka a štvrtka osobný kontakt od 17. 00 hod. do 18.00 hod. Poukázala na nerešpektovanie dohody zo strany otca ohľadom styku s maloletými deťmi počas jedného týždňa a matke len oznámil, že styk bude realizovať počas 2 týždňov, načo mu nedala súhlas, pretože nemali medzi sebou žiadnu dohodu. Maloletá počas styku s otcom po večeroch plakala, otec sa nevedel o ňu postarať a odniesol ju k svojim príbuzným, pretože obe deti nie sú bez nej zvyknuté. Otec maloletých detí väčšinu času trávi s kamarátmi pri alkohole a starostlivosť prenecháva svojim rodičom alebo sestre, pričom naďalej žiadala upraviť styk do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, keďže sa s otcom na styku dohodnúť nevie. Odvolanie otca považovala za neďôvodné v snahe vyhnúť sa rozhodnutiu súdu pred právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, teda bola preukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov nariadením neodkladného opatrenia, pretože v opačnom prípade bude naďalej pretrvávať protiprávny stav.

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky naďalej zotrval na zrušení rozhodnutia prvoinštančného súdu z dôvodu jeho neopodstatnenosti, pričom poukázal na vyhýbanie sa matky meritu veci v jej podaniach, ktoré sú nejasné a nezrozumiteľné. Uviedol, že matka je ochotná mu dať maloleté deti po dvojtyždňovom turnuse v zahraničí na jeden týždeň, no na druhej strane navrhuje rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdiť, pričom podľa rozhodnutia sa môže s deťmi stretávať každý siedmy týždeň, čo je v rozpore s tvrdením matky v obsahu jej vyjadrenia. Poukázal na to, že matka mu odmietla dať deti v rámci pracovného turnusu doma v mesiaci august od 01. 08. do 15. 08. 2021 a popieral jej tvrdenia o tom, že deti plačú a nechcú k nemu ísť. Rovnako za nepravdivé považoval tvrdenia matky o požívaní alkoholu, pričom deti je potrebné chrániť skôr pred nemorálnym správaním sa matky, ktorá nie je pre ne dobrým príkladom.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu v I. výroku, ktorým boli neodkladným opatrením maloleté deti zverené do dočasnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Uznesenie súdu prvej inštancie v II., II., IV. a V. výroku podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b), c) v spojení s § 391 CSP zrušil a vec vrátil v danom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolací súd nepovažuje rozhodnutie súd prvej inštancie v I. výroku za vecne správne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Ohľadne II., III., IV. a V. výroku taktiež nie je rozhodnutie prvoinštančného súdu vecne správne, pretože nepreskúmateľné, okresný súd vec nesprávne právne posúdil a preto je odvolanie otca dôvodné.

12. Podľa § 389 ods. 1, písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

14. V súlade s § 220 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami uvedenými účastníkmi konania a predloženými dôkazmi. Myšlienkový postup súdu musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup ktorým sa súd riadil pri prijatí svojho rozhodnutia, ale aj dôvody, ktorého ho viedli k prijatiu takéhoto rozhodnutia. Odôvodnenie

rozhodnutia súdu prvej inštancie musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie jeho prieskumu v rámci odvolacieho konania.

15. V prípade ak rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 a § 234 ods.2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka konania na spravodlivý súdny proces a v konečnom dôsledku mu odníma možnosť konať pred súdom, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

16. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

17. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

18. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 tohto ustanovenia pod písm. a) až h) zákon demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami

20. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých strán sporu nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia sleduje predovšetkým záujem maloletého dieťaťa.

21. CMP obsahuje vo svojej tretej časti iba niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach, preto sa použijú aj na neodkladné opatrenia v nesporovom konaní všeobecné ustanovenia CSP o neodkladných opatreniach, ktorý vo svojom ustanovení § 325 ods. 2 obsahuje iba demonštratívny výpočet možných typov neodkladných opatrení. Pri rozhodovaní o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom treba vždy brať do úvahy vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, ako je aj potrebné vychádzať z toho, že účelom styku je zaistiť v čo najväčšej miere vytváranie a udržanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta k oboj rodičom, aby dieťa, pokiaľ možno v minimálnej miere, pociťovalo výchovu v neúplnej rodine. Obidvaja rodičia by mali prispieť k vytvoreniu priaznivých podmienok nevyhnutných pre zdravý fyzický a psychický vývoj maloletého dieťaťa, a to bez ohľadu na existenciu rozporov medzi nimi.

22. V zmysle čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“, resp. „ZoR“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

23. Pojem záujem dieťaťa nemožno chápať zužujúco len ako „záujem zdravia dieťaťa“. Záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to , aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

24. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodárnymi orgánmi.

25. Krajský súd konštatuje, že civilné mimosporové konanie je založené na vyšetrovacom (vyhľadávacom) princípe, t. j. je povinnosťou súdu v súčinnosti s účastníkmi konania postupovať tak, aby zistil skutočný stav vecí, za ktorým účelom je povinný vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí (čl. 6, § 35 CMP).

26. Odvolací súd uvádza, že aj keď pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré sa musia zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, pričom tak, ako to vyplýva z poslednej vety § 220 ods. 2 CSP, ktoré sa podľa § 234 ods. 2 CSP vzťahujú aj na rozhodnutia súdu formou uznesení. Súd ma dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že matka sa domáhala návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaného počas konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom z dôvodu prerušenia spolužitia s otcom maloletých detí. Prvoinštančný súd zveril maloleté deti do dočasnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil záujmom maloletých detí, aby nemuseli byť vystavené zbytočným stresovým situáciám, preto videl potrebu neodkladnej úpravy účastníkov konania, keď navyše v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádzal, že deti sa nachádzajú v starostlivosti tak matky, ako aj otca, ktorí rodičia obaja majú vytvorené vhodné podmienky k výchove a starostlivosti o maloleté deti, avšak otec pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej prepravy v dvojtýždňových intervaloch. Z obsahu návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplývajú žiadne dôvody pre zverenie maloletých detí neodkladným opatrením do jej osobnej starostlivosti, pričom matka v návrhu uviedla, že otec má záujem sa s maloletými deťmi stretávať, avšak nedokáže sa o ne postarať a nikdy s nimi nebol osamote a ďalšie dôvody sa týkali úpravy styku otca s maloletými deťmi formou dočasnej úpravy pomerov. Obsahom spisu je aj správa kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov a z rozhovoru s rodičmi maloletých detí, pričom kolízny opatrovník nezistil nedostatky v starostlivosti otca o maloleté deti, ktoré sú na domácnosť otca zvyknuté, pretože tam doteraz žili a súčasná domácnosť matky je len prechodným riešením, nakoľko v priebehu dvoch mesiacov dôjde znovu k zmene, keďže matka má snahu bývať v inom prostredí. Z výpovedí rodičov nevyplývalo, že by otec matke úmyselne neumožňoval kontakt s deťmi aj počas obdobia, kedy sú v jeho opatere, rešpektoval aj vôľu maloletej, keď chcela ostať s matkou a naopak, matka rešpektovala vôľu maloletého, keď chcel zostať u otca.

28. Odvolací súd po preskúmaní dôvodnosti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nezistil dôvody pre dočasnú úpravu pomerov týkajúcu sa zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky neodkladným opatrením, keď rovnako návrh matky, ako aj správa kolízneho opatrovníka neodôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov ohľadne výchovného prostredia maloletých detí. Prvoinštančný súd na túto skutočnosť vôbec neprihliadol a dôvody, ktoré uviedol v bode 13. svojho rozhodnutia sú nedostatočné a nedôvodné z hľadiska zverenia maloletých detí dočasne do osobnej starostlivosti matky. V danom prípade pri rozhodnutí vychádzal de facto len z konštatovania o potrebe úpravy vzťahov rodičov k maloletým deťom, nakoľko otec pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej prepravy a medzi rodičmi absentuje patričná komunikácia.

29. Odvolací súd tiež dodáva, že v danej veci ide o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 360 ods. 1 CMP a nie podľa § 367 CMP ako uviedol okresný súd.

30. Nedostatok dôvodov pre dočasné zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a nepreukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov sú dôvodom, pre ktoré odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu v I. výroku zmenil tak, že návrh matky na dočasné zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti zamietol.

31. Pokiaľ ide o ďalšie odvolaním napadnuté výroky II., III., IV. a V. odvolací súd k nim uvádza, že v odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného súdu postrádajú dôvody pre dané rozhodnutie, z ktorého dôvodu považuje odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v predmetných výrokoch za nepreskúmateľné, keď ako jediný dôvod uvedený prvoinštančným súdom bol záujem na udržiavaní vzťahu maloletých detí s otcom a nájdenie spravodlivej rovnováhy, čo sú absolútne nedostatočné dôvody pre dočasnú úpravu pomerov ohľadne styku otca s maloletými deťmi. Odvolací súd navyše poukazuje na zistenia vyplývajúce jednak z odvolania otca, ale aj z vyjadrenia matky k odvolaniu otca, ktorá paradoxne navrhla rozhodnutie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť aj ohľadne výrokov týkajúcich sa styku otca s maloletými deťmi, pričom uvádzala zmenu pracovných turnusov otca, ktorý už pracuje v dvojtýždňových intervaloch v zahraničí a následne je počas dvoch týždňov na území SR, na ktorú skutočnosť je potrebné rovnako prihliadnuť. Taktiež bolo potrebné zohľadniť potrebu dočasnej úpravy styku otca s maloletými deťmi, či je vôbec táto dočasná úprava opodstatnená, keď otec sa s maloletými deťmi stretáva, a to napriek nezhode rodičov.

32. Za neurčitý a nevykonateľný považoval odvolací súd aj III. výrok uznesenia prvoinštančného súdu ohľadne umožnenia denného telefonického kontaktu matky s maloletými deťmi v priebehu realizácie styku otca s maloletými, v ktorom nie je vymedzený časový interval, dni, kedy má byť tento kontakt realizovaný, navyše nereflektuje nerušenú dobu styku otca s maloletými deťmi, ktorý podľa rozhodnutia prvoinštančného súdu sa mal realizovať v priebehu jedného týždňa, a to každý siedmy týždeň v kalendárnom roku. Rovnako za nedostatočne zdôvodnený a nepresný považoval odvolací súd predmetný výrok z dôvodu, že prvoinštančný súd aj počas doby realizácie styku otca s maloletými deťmi, umožnil osobný kontakt matke v pondelok a štvrtok v čase od 17.00 hod. do 18.00 hod., ktoré rozhodnutie prvoinštančný súd v žiadnom smere nezodôvodnil, preto je predmetné rozhodnutie v napadnutom výroku nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

33. Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výrokoch II., III., IV. a V. podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v danom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne posúdiť dôvody dočasnej úpravy styku otca s maloletými deťmi, prihliadnuť na pracovné možnosti otca a to najmä aktuálny výkon práce otca v zahraničí, jeho pobyt na území SR, ako aj denný režim maloletých detí. Prvoinštančný súd prihliadne taktiež na správu kolízneho opatrovníka, v prípade potreby opätovne požiada kolízneho opatrovníka o šetrenie pomerov a v prípade potreby nariadi pojednávanie za účelom zistenia podstatných skutočností pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení týkajúcom sa už len dočasnej úpravy styku otca s maloletými. Pri rozhodovaní si prvoinštančný súd musí uvedomiť, že jeho rozhodnutie musí byť dostatočne odôvodnené, teda preskúmateľné, vo výrokovej časti dostatočne určité, čomu jednoznačne nezodpovedá III. výrok rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje aj na poslednú vetu III. výroku, podľa ktorej okresný súd umožnil otcovi stykať sa s maloletými deťmi po dohode s matkou aj v iné dni, ktorý výrok je nevykonateľný a rozhodnutie je z hľadiska dôvodov nepreskúmateľné.

35. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku I nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. I CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).